

פרוטוקול הנהלת מרצ (לוד) – 26.7.2018

נוכחים – ניר כהן אבישי, שי אגוזי, גליה גולן, טלי גורן ספיר, גילאון אילן, עילאי הרסגור-הנדין, אורי וולקובסקי, וליד וותד, לורה ורטון, אורי זכי, תמי זנדברג, אסתר לבנון-מורדוך, רוני להב, מיטל להבי, עידן למדן, דרור מורג, שלי מילברג, סאאידה מסארוה סדיק, עיסואי פריג', מיכאל רגב, מיכל רוזין, סימה רוקח אוחיון, מוסי רז, תומר רזניק, אורי שמילוביץ, גילי רמתי (יו"ר נוער מרצ החדשה) נציגים מוניציפאליים (שאינם חברי הנהלה) – זאב שפיר (נס ציונה), תום כהן, רוברטו דלה-רוקה (רחובות) יו"ר הישיבה – יניב שגיא

סדר היום של הישיבה הינו:

- התפתחויות פוליטיות - חוק הלאום וחוק הפונדקאות.
- היערכות מרצ לבחירות המוניציפאליות (נושא מרכזי).

יניב שגיא – ברכות לגילי, יו"ר נוער מרצ החדשה. תודה לאורי וולקובסקי – יו"ר הנוער היוצא על כל מה שהיה בשנה האחרונה. איתי ייצג את גילי עד' שתגיע לגיל המתאים שתוכל להתפקד. נעשה שינוי קטן בסדר היום. נתחיל עם הנושא המרכזי שלנו. חשוב לקיים את הדיון המוניציפאלי שיעשה עם הגורמים הרלוונטיים במפלגה. אנחנו מספר חודשים לפני הבחירות המוניציפאליות. מרצ נערכת לבחירות האלה. ההנהלה הקודמת בחרה צוות הכרעות. יש דילמות, יש דברים שמרצ צריכה לקחת בחשבון ולא לקחה, זה לא מיועד רק לתת סקירות ולעבור הלאה, אלא זה פרום דמוקרטי מלא.

תמי זנדברג – ברכות. ברכות לגילי עם כניסתך לתפקיד ואורי על שנה מאד משמעותית. מי שהיה בחודשיים האחרונים בכל אירועי השטח ממצעדי הגאווה ועד ההפגנות ראה את הפעילות האדירה של נוער מרצ. אני מסירה בפניכם את הכובע, כל הכבוד. הייתי אתמול בסמינר של הנוער. תודה גם למטה ולך יניב שנרתמתם לקיים את ההנהלה כאן בלוד לפני אירוע הגאווה הראשון שמתקיים היום בעיר ובארגון ומעורבות מאד גבוהה גם של נטלי, רכזת המבצעים שהיא גם תושבת לוד וגם של רנה שפעילה בנוער מרצ. שתיהן הובילו את הנושא הזה. פגשתי היום את נטלי מוציאה את הציוד מהמחסן במרצ והיא אמרה לי שמרצ תהיה מאד בולטת באירוע הזה שהוא גם אירוע יהודי-ערבי. אז שאו ברכה.

יש לנו אירועים פוליטיים מאד סוערים מאד על הפרק. אני רוצה קודם להציג את היערכות שלנו לבחירות המוניציפאליות.

כידוע לכם, ב-30/10 יתקיימו הבחירות המוניציפאליות בכל רחבי הארץ – זה אירוע שמתרחש אחת לחמש שנים במדיק, בניגוד לבחירות הכלליות שתמיד מפתיעות אותנו. מרצ נערכת לבחירות האלה באופן ייחודי ונדיר בנוף הפוליטי – כי מרצ היא מפלגה שכמעט בכל הסניפים והיישובים אנחנו מתמודדים תחת הדגל והאותיות והשם והמאפיינים של מרצ ואנשי מרצ מובילים את הרשימות שלנו. זה דבר שהולך ומתמעט. גם מפלגות אחרות בערים שונות – יש נציגים מפלגתיים, וראשי ערים שמזוהים פוליטית אבל הם רצים בבחירות המקומיות ברשימות עצמאיות והם מתנתקים מהזיהוי המפלגתי. מרצ באחוזים גבוהים מתמודדת כמרצ. בגלל שמרצ מזוהה כמפלגת שמאל, מתייחסים למרצ כסוג של נטל. אנחנו כהנהגת המפלגה והנציגים השונים רואים את זה ככנס. קודם כל במובן הערכי. האג'נדה של מרצ משתלבת אינהרנטית עם סדר היום של מובילי הרשימות המקומיות ושהתושבים מצפים לו: אם זה בנושא של טוהר מידות, ניקיון כפיים ומלחמה בשחיתות, בין אם זה נושאים כמו חינוך, התנגדות להדתה, ובין אם זה נושאים כמו איכות הסביבה, תחבורה ציבורית ותחבורה בשבת. ערכי הליבה של מרצ באים לביטוי רב ברשויות המקומיות.

דבר שני – גם מבחינה מותגית – מרצ היא מותג. יש כמה ישובים שערכנו בהם סקרים ואנחנו רואים שמרצ הוא מותג חזק שיש לו ערכים. הערכים שמזוהים עם מרצ זוכים לאהדה ע"י תושבי הערים. דבר שלישי – יש סינרגיה בין המפלגה הארצית ומה שהיא מייצגת ובין הסיעות המקומיות שלנו גם ברמת הפעילים (כמו מי שיושב פה: עילאי, מיטל, בר, רוברטו, אילן, אני שהייתי במועצה). מדובר בפעילים שמובילים גם את המערכות הארציות וגם את המערכות המוניציפאליות הם נמצאים אתנו בשטח ובכל מקום כל השנה. אנחנו, למשל, חלק מההתמודדות במערכת הבחירות תהיה לעשות קמפיין ולהשקיע כסף במדיה ובנראות שתחבר את סיעה הארצית לסיעה מוניציפאלית. בשנה האחרונה היו לנו המון הישגים, מנושא קצבאות הנכים והנגישות דרך הפללת לקוחות צרכני זנות, היו לנו גם הישגים וגם מאבקים ברמה הארצית שיש להם משמעות עבור התושבים בערים ולהיפך, כלומר את מערכת הבחירות המוניציפאלית נלווה בקמפיין עוטף שמטרתו לתת נראות בדחיפה

לקמפיינים שלנו בכל הארץ ולקשר אותם לדברים החיוביים מהעשייה החיובית לנראות המרצית ולערכים שלנו. למשל, תחבורה ציבורית בשבת ועוד המון ערכים מהליבה שלנו שמזוהים עם מרצ ויש להם חשיבות לערים השונות.

יש לנו גם אתגרים מיוחדים במערכת הבחירות הזו, ובראשם העובדה שכמעט בוודאות מיום הבחירות נכנסים ל-3 חודשי קמפיין מוניציפאלי וממש מיד אח"כ יוכרזו הבחירות לכנסת ותתחיל מערכת הבחירות הארצית. זה מחייב אותנו להתארגן כלכלית ופיננסית. אלה שתי מערכות בחירות יקרות. בשתיהן מרצ תוציא למעלה מ-8 מיליון ש"ח. נצטרך להתנהל בזירות רבה כדי שנוכל לבצע את שני הקמפיינים האלה אחד אחרי השני בצורה טובה ורציפה. עכשיו אנחנו נכנסים לכמה חודשים של פעילות שטח מאד מאומצת בערים השונות, יחד עם גופי הנוער והצעירים. גם חברי הכנסת שלנו מאד פעילים בתקופות האלה וזה מחייב אותנו למאמץ ארגוני, כלכלי ופוליטי מאד גדול. לשם נערכנו והקמנו מטה מוניציפאלי בראשות דרור מורג. כיוון שדרור משמש קבוע גם כיו"ר ועדת הכספים, בתקופה הזו תמלא את מקומו בראשות ועדת כספים גבי לסקי שנבחרה למ"מ יו"ר ו. כספים באופן קבוע. גבי לסקי היא חברת ועדת כספים ומ"מ ועדת כספים בתקופה שדרור מכהן במטה המוניציפאלי המרכזי. את המערכה מוביל תומר רזניק המזכ"ל ביחד עם צרפתי וכל הצוות הארגוני במטה שעובדים בצורה שוטפת על המערכה המאד מורכבת הזו. לצורך זה גם שכרנו הנה"ח, יעוץ משפטי, שמה-1/8 אנחנו מחליפים את עו"ד דפנה הולץ-לכנר, היועצת המשפטית של המפלגה בעו"ד יורם אברהם.

דרור מורג – לגבי בחירת היועץ משפטי – בכובעי כיו"ר ועדת כספים הקמנו ועדת איתור שהורכבה מהמזכ"ל תומר רזניק, עו"ד גבי לסקי, ואנוכי – קיבלנו הצעות מחיר והתאמה. רצינו כאלה שיש להם רקע במפלגות. גם עם עו"ד דפנה הולץ-לכנר וגם עם עו"ד יורם אברהם ועם אנשים נוספים. בסופו של דבר נבחר עו"ד יורם אברהם. היו כמה שיקולים. היו גם כמה הצעות מחיר (גובה הריטיינר, היקף שעות העבודה בתמורה לזה, והניסיון והרקע) – והוא נבחר. אני חושב שהתהליך היה טוב מאוד והיה סדור ושקוף. היו עוד אנשים שביקשו. היו כאלה שרצו לייצג רק בבג"צים ולא בייצוג השוטף. גם זה הכנסנו לעניינים.

תומר רזניק – הבחירות לכנסת תהיינה כנראה במרץ 2019. זה שונה מהמצב במערכה הקודמת שהמוניציפאליות היו אחרי הבחירות לכנסת. זה אומר שיכולנו לנהל את הסיכון הכלכלי. כמו כן יש שינוי במימון מפלגות. אנחנו במצב, שבו בניגוד לעבר מפלגות לא רשאיות לקבל אשראי מהבנקים ומשום גורם אחר שהוא לא הכנסת, כאשר האשראי מהכנסת מוגבל הן מבחינת ההיקף שלו והן בפריסה שלו ומותנה בפרק זמן שבו מתקיימות הבחירות. כלומר, אם למפלגה יש חוב ומוכרזות בחירות מוקדמות לכנסת החוב המצטבר מקוזז מהמימון הבא. מצב קורה לראשונה והוא ייחודי ומטיל עלינו צורך להיות זהיר יותר. יש שתי שיטות למימון מפלגות: 1. שיטה לפי מנדטים בכנסת. 2. שיטה לפי מספר מנדטים במישור המקומי. אנחנו בחרנו בשיטה לפי המנדטים בכנסת. ב-2013 היו לנו 6 מנדטים ב-2015 – 5 מנדטים. זה גרם לירידה בהיקף המימון.

[רשימת ערים שמתמודדים בהן – מצ"ב.](#)

מיטל להבי – אתה יכול לציין איזה מקומות הם חדשים?

תומר רזניק – כן. פרדס חנה-כרכור, קרית טבעון, ג'לג'וליה, קרית אונו, ראש העין, אשקלון, כפר סבא, רמת השרון.

תמי זנדברג – עיסוואי שעומד בראש צוות ההכרעות, שלפני כמה חודשים אישר עקרונות לכמה ישובים לרוץ לראשות העיר על סמך הערכה פוליטית ראשונית ועל סמך מה שקרה בקדנציה הקודמת, לאו דווקא על סמך סקרים או נתונים משמעותיים. עם ההתקדמות, בחלק מהישובים ערכנו סקרים ובחלק מהישובים עורכים סקרים בתיאום עם המועמדים מתי נכון לעשות אותם. יש מקומות שרואים את המספרים ומחליטים להוריד את המועמדות ויש מקומות שרואים את המספרים ומחליטים להמשיך כדי למשוך את הרשימה. ויש מקומות בוודים שבהם יש סיכוי אמיתי ומתמודדים בהם לראשות.

אילן גילאון – חלק מהשיקולים הם לא אם המועמד שלנו ייבחר לראש עיר אלא אם המועמד יותר חזק מהמותג שאנחנו מריצים. אם המועמד יכול להשיג את המותג אז כן נתמודד. זה פשוט.

תומר רזניק – כן. אני מקבל. רחובות, גבעתיים, רמת גן. רעננה.

תמר זנדברג – ברעננה היינו בשבוע שעבר בכנס תמיכה מאד מוצלח והיו כ-200 אנשים.

??????? – לא ברור לי איך הולך שם למועצה ואז מתמודדים לרשימה?

תומר רזניק – אסביר לך. יש שני פתקים – אחד לראש הרשות והשני לרשימה. יש סניפים שהמצב שלהם לא ברור: נס ציונה, מבשרת (יש התלבטות) ביהוד, בראשון ובחיפה. יש 2 סניפים במו"מ מקדמי (חולון, הוד השרון). נאלצנו להיות מאד זהירים. מבחינה ארגונית אנחנו מלווים כל תכנית וכל התארגנות, מבחינת תקציב ועוברים על תכנית העבודה שלהם. המטה המרכזי מספק שורה של שירותי מעטפת במרוכז: גרפיקה, יעוץ משפטי, תוכנה לניהול בחירות, איגום משאבים, רכש. עושים גם הכשרה פוליטית-מקצועית למועמדים עם ירון שור.

דרור מורג – המסגרת התקציבית: לקחנו מקדמה לפי מספר חברי הכנסת שלנו - 8.4 מיליון ₪. המקדמה הזו גבוהה בהרבה מסך הייצוג שלנו הקיים היום במועצות בערים השונות. אם היינו הולכים לפי נוסחה של חברי מועצה המצהירים על עצמם כמרצ, והולכים רק לפי התקציב הזה היינו בתקציב נמוך משמעותית.

לקחנו את המקדמה הגבוהה יותר כדי שנוכל לנהל את כל הקמפיין ולא רק את המקדמות שלו. אין לנו יכולת תזרימית אחרת במפלגה, אלא אם אנחנו מחליטים לסגור את התקציב השוטף של המפלגה ולהפנות אותו לבחירות המוניציפאליות. בהנחה שאנחנו לא עושים את זה אנחנו בעצם משתמשים בכל הכסף שלקחנו מראש לטובת כל הקמפיין עצמו כי אין לנו יכולת תזרימית אחרת לגשר עליו. במה הדברים אמורים: המדינה נותנת מקדמות, וכשמתבררות התוצאות – היא משלימה. היא משלימה את זה בכמה טקטים (צעדים). טקט ראשון הוא אחרי כמה חודשים השלמה ל-85% לתוצאה בפועל מחברי המועצות שנכנסו. הטקט השלישי קורה רק אחרי השלמת דו"ח מבקר המדינה שאז הוא בודק שאין עבירות כאלה או אחרות ונותן קנסות וזה קורה בין אוגוסט לדצמבר 2019. דבר נוסף שנכנס כתוספת הפעם, זו תוספת תקציבית על ייצוג נשים. גם התוספת הזו מגיעה עם הטקט השלישי לקראת דצמבר 2019. זה מציב אותנו בפני אתגר תזרימי מאוד גדול. כדי לגשר עליו לקחנו את המקדמה והגדרנו אותה כמסגרת ההוצאות שלנו בבחירות האלה. בתוך המסגרת הזו אנחנו חיים. השמיכה מאד קצרה ואותה אנחנו מושכים ימינה ושמאלה ומנסים לחלק בין כל החברים, כדי שנוכל לשלם על כל הדברים לפני שמסתיים הקמפיין. אם לא היינו עושים את זה היינו צריכים למצוא בעצם ספקים רבים שהיו מסכימים לקבל את הכסף רק בעוד שנה, ואנחנו לא מכירים כאלה שהיו מוכנים לקחת את הסיכון. זה הציב אותנו בתוך מסגרת. זו מסגרת סבירה. היא לא רחוקה מתקציב הבחירות הכללי שלנו בבחירות הקודמות המוניציפאליות. תקציב שאפשר לעבוד אתו. הוא לא מספיק וגם לא מספק אף אחד. זו התלונה המרכזית אבל זה מה שיש. אני כבר רשמתי כמה צ'קים אישיים שלי כערבויות למפלגה בחודש האחרון, אבל לשלם כסף את זה כבר אין לי מאיפה להביא. עם הסיטואציה הזו צריכים להתמודד וזה מציב לנו אתגרים, כי יש גם מקומות חדשים שרוצים להתמודד ולשמחתי לא מעט. לחלקם יכולנו לתת מענה ולחלקם לא. איך מחליטים – זה המטה המוניציפאלי מחליט. אנחנו צריכים לנהל את הסיכונים בצורה מחושבת. אחת הדרכים הטובות יותר הן אינדיקציות. האינדיקציות די מבוססות. ההיסטוריה מראה שאנחנו צודקים. כלומר, כשאנחנו מסתכלים בכל ישוב וישוב בודקים את אחוז ההצבעה המוניציפאלי ב-2013 ובודקים את אחוז ההצבעה לכנסת ב-2015 וגם ב-2013 מקבלים אינדיקציה ליכולות של מרצ באותו ישוב. בין אם זה המותג ובין אם זה הבן-אדם עצמו שהתמודד. וגם זה לא דבר מדויק. יש רשויות שבהן אין הלימה בין תוצאות הבחירות לכנסת לבין הצבעה מוניציפאלית. לפעמים לכנסת זה יותר ולמוניציפאלית פחות ולפעמים זה גם הפוך. אבל זה כלי שהוא מדויק ומוכיח את עצמו ועם הכלי הזה עבדנו בשילוב עם הנחת עבודה נוספת: מה קיים לנו בשטח. לדוגמה, אם בקרית אונו יש לנו מנדט הסתכלנו גם על התוצאות הקודמות וגם על זה שיש לנו מנדט. יש לנו הוכחה שיש היתכנות. והתבססנו עליה בהחלטה לתקציב את קרית אונו במנדט. ככה עשינו בהרבה ישובים. בישובים שלא הרגשנו שהאינדיקציה הזו מספיק מבוססת, או שהסיכון הכספי באינדיקציות בלבד...

??????? – עשיתם סקר?

דרור מורג – לא עשינו סקר בכל המקומות כי זה מאד יקר. בכמה מקומות שהסיכון היה גבוה, למשל ירושלים, שכל מנדט שווה 1.2 מיליון ₪ וכל טעות שלנו בהערכה של התקצוב לעומת התוצאות בפועל תעלה 1.2 מיליון ₪, והיא קטסטרופה לכל המפלגה – זה החישוב של מנדט. יש מפתח (יש כ-7 מיליון ב.ז.ב. במדינה מכפילים את זה ב-56 ש.ל.ב.ז.ב. ומחלקים...) מתחילים לקבל החזר מ-1/2 מנדט של 60%. יש מקומות שאמרנו שנתקצב ב-0.6 מנדט כי אנחנו לא בטוחים בעצמנו. ולקחנו

ריזיקה, כך שאם נכניס מנדט לפחות נכסה את ההוצאות שלנו. ולכן שווה לנו שיהיה קמפיין והמותג יופיע וזו מעין חזרה גנרלית לקראת הבחירות לכנסת.

יש מקומות שבהם עשינו את הסקרים והם נתנו לנו אינדיקציה מאד טובה למצבנו באותה נקודת זמן. סקר טוב הוא סקר טוב ליום שבו הוא נעשה. למחרת יכול להיות סקר שונה לגמרי. אבל אין לנו עוד כלים. אלו הכלים שיש לנו. במקומות האלה שבהם יש סימן שאלה גדול מדי כי לא היה לנו בהם ייצוג בעבר והסיכון של הסכום גבוה מדי, למשל בפרדס חנה לא עשינו סקר וגם לא היה לנו בעבר מנדט, אבל הסיכון של כמה עשרות אלפי שקלים – 30-40 אלף ש"ח – לא שווה להשקיע 12 אלף ש"ח בסקר. ראינו לפי תוצאות הבחירות לכנסת שיש אחוז יפה, אמרנו שנשקיע את כמה עשרות אלפי השקלים האלה הסיכון הוא לא רב ועדיף לעשות את הקמפיין ולא את הסקר.

עד עכשיו עשינו 9 סקרים. אחד מהם ממש ברגעים אלו. והם נתנו לנו אינדיקציות לגבי התקצוב. אבל זה לא סוף פסוק. קבענו נוסחת תקצוב שווה לכל הסינפים. בנוסחה הזו שמרנו ריזיקה. למשל, אם תקצבנו אדם במנדט, הוא לא מקבל מאתנו 100% מהמנדט עד שנקבל החזר. הוא מקבל פחות. שמרנו על מרווח ביטחון. וזה לא בגלל שחשבנו שהוא לא יצליח. אבל אם מסתכלים על 24 יישובים שבהם אנחנו מתמודדים – רוב הסיכויים שלפחות באחד מהם לא נצליח כפי שתקצבנו, אני רק מקווה שזה יהיה בסניף קטן של 30 אלף ש"ח ולא בסניף גדול של 500 אלף ש"ח. לכן לא צריך ממוצע. מרווח הביטחון הזה אמור לשמור אותנו ללא חריגה ולסיים את מערכת הבחירות הזאת מאוזנים. זו השאיפה. אין לנו מטרה להרוויח על אף אחד. יש כאלה שמציעים שנתקצב נמוך יותר ונשמור כסף לכנסת ונקבל חזרה יותר. אבל לא – אנחנו לא רוצים להיכנס לגירעון לקראת הבחירות לכנסת. אנחנו רוצים שהמקדמות לכנסת יספיקו לנו לטובת הבחירות לכנסת בלי שאנחנו צריכים להחזיר חובות למוניציפאליות. זה נראה לי הכי הוגן שאפשר לצפות. המבחן הכי חשוב הוא הבחירות לכנסת, כי אם לא נביא שם הצלחה – אז אין לנו מפלגה. זה המפעל הכי חשוב. לכן אני חושב שההחלטה של תמי בהקשר הזה, שאנחנו לא מחפשים להרוויח זו החלטה הכי הוגנת שאפשר ויש לנו מסגרת תקציב סגורה ושמרנו מרווח ביטחון לטובת מקומות שבהם נפסיד. זו הייתה המסגרת התקציבית.

לגבי סינפים שלא התקבלה בהם בינתיים החלטה: אנחנו מקדימים מאד את לוחות הזמנים של ההיערכות שלנו. בבחירות לכנסת יש לנו 60 יום ופה יש לנו 90 יום. יש כמה חריגים בערים מסוימות שבהן כדאי להקדים. בגדול אנחנו נמצאים בזמן טוב.

יש **מטה מוניציפאלי** שעובד עם מנגנון קבלת החלטות, **גזברות** – יש לנו גזבר חדש שהבאנו אותו ישירות ממפלגת העבודה מתחיל ב-1 באוגוסט את תפקידו. יש לנו **גזברות** מקצועית, **משרד הנה"ח** שמלווה אותנו **ייעוץ משפטי**, **רכש** שהתחיל לעבוד ועוסק בהשגת הסכמים זולים עם ספקים לכל הארץ, דבר שהוכיח את עצמו. אנחנו עושים את זה כבר מ-2006 וזה מוריד עלויות לכל הסינפים. כל הדברים האלה שמים אותנו בנקודת התחלה טובה. קבענו כללי עבודה לכל ראשי הרשימות. זה הביא אותנו לנקודת פתיחה טובה לקמפיינים. אני שמח על כל יום שלא יוצא הכסף, כי מי שעשה מערכות בחירות מבין עד כמה חשוב לשמור את הכסף לחודש האחרון. אנחנו לא מבינים עד כמה הלחץ עולה בחודש האחרון ומתחילות הדרישות והלחצים וצריך להוציא. אנחנו מנסים לעודד כמה שיותר לשמור את הכסף לסוף ויחד עם זה לתת לראש הרשימה מרווח לנהל ולהוביל את התקציב במסגרת המאושרת לו לפי ראות עיניו.

מבחינת הסינפים שנוספו: כעיקרון אנחנו רצים תחת מרצ. אנחנו נמצאים במו"מ: אישרנו חבירה אחת בראש העין עם רשימת "מקומי". בתהליך עם עוד שני סינפים: חולון עם רשימת "צעירים", והוד השרון עם רשימת "קצב" שרצנו בפעם שעברה, במו"מ לחדש את החבירה. אני מקווה שנצליח. יש שם רעיון לעשות חבירה עם עוד רשימות כדי שתהיה רשימה גדולה. נקווה שתוך שבוע-שבועיים נסיים את המו"מ ונביא לצוות הכרעות.

מיטל להבי – מה עם גבעתיים?

דרור מורג - גבעתיים זה כמו רחובות. לא אושרה חבירה עם רשימה אחרת. הסינף בא ואמר שהוא לוקח עמותה קיימת בעיר, היא תומכת בי ואני שם בה את האנשים שלי. אבל פורמלית זה לא נחשב חבירה. חבירה זה עם רשימה אחרת עצמאית או רשימת בת של מפלגה בכנסת. זה נקרא חבירה. ואז מתחלקים במימון ובתקצוב. בחולון זו מפלגה.

תמר זנדברג - "מקומי" זו מפלגה?

דרור מורג – כן. "מקומי" זו מפלגה ארצית. גם בחולון זו מפלגה. מבחינתנו זה הסכם עם מפלגה. בחיפה אנחנו מעוניינים לרוץ ברמה האסטרטגית, אבל זו ריצה מאד יקרה. אנחנו לא רוצים לקחת סיכון. עשינו סקר שמראה שלבד ההיתכנות מאד נמוכה עד כמעט בלתי אפשרית, אבל יש אפשרות

לשיתופי פעולה. אנחנו רוצים כרגע את שיתופי הפעולה והחבירות. אם משהו מזה יצליח – כנראה נתמודד. אנחנו מאד זהירים ולכן זה לוקח זמן.

תמי זנדברג – בתשובה לשאלה: שמואל גלברד הוא חבר מרצ, חבר מועצה לשעבר מטעם מפלגת הירוקים בחיפה. לפני כשנה הוא הצטרף למרצ והוא חבר סניף בחיפה. לפני מספר שבועות בשיחה אתו הודיע שמתכוון לתמוך ברשימת מרצ למועצה בחיפה. הוא שם ידוע בחיפה והיה חבר מועצה מטעם הירוקים. כיוון שפרסם בפייסבוק שהוא תומך במרצ זה חשוב. בודקים בחיפה מספר כיוונים.

דרור מורג – ראשון לציון – עדיין בודקים את אופן הריצה. יש כמה אפשרויות והמלצות. עדיין לא קיבלנו הכרעה.

עילבון – יש סיטואציה מורכבת. מנסים לראות איך מתמודדים אתה. יש שם כמה קבוצות ורשימות. מנסים להתניע תהליך משותף כדי להבטיח את ההצלחה שלנו. זה ייקח קצת זמן. יש אחד מכהן. מבשרת ציון – סיטואציה ייחודית. יש פוטנציאל מאד טוב להכניס חבר מועצה. כרגע אין לנו מועמד.

תמי זנדברג – תיקון: במבשרת יש סניף פעיל. היו פריימריס נבחרו מועמדים מטעם מרצ. התגלעה סיטואציה שיש מספר דמויות בתוך הסניף והיישוב ויש מחלוקת אם לרוץ כמרצ. יש מועמדים שיש להם התלבטות אם לרוץ כמרצ ויש פוטנציאל גבוה למרצ אבל המועמדים סקפטיים. אנחנו מנסים לגשר על הפער הזה.

דרור מורג – אנחנו מעוניינים לרוץ תחת מרצ. אנחנו מחפשים את המועמדים שיובילו את הרשימה בצורה טובה ולזה עוד לא הגענו. נס ציונה – עלה בצוות הכרעות אבל לא סיימנו בו את הטיפול. יש כמה אופציות של התמודדות. אנחנו כרגע בתוך תהליך. אני מקווה שהסוגיה הזו תיפתר תוך שבועיים שלושה כדי שנוכל להתקדם.

ניר כהן – יש פירוט של ה-8 מיליון ש?

דרור מורג – כמובן שיש פירוט. הוא הובא לוועדת כספים ואני חושב שלא נכון להביא לכאן את הפירוט.

תמי זנדברג – התקציב הכולל ואופן חלוקתו, עדיין לא סגור כי יש יישובים שעדיין לא הוכרע אם להתמודד בהם או לא כולל כאלה, כמו חיפה, שמנדט שם זה 400 אלף ש' ויש שאלה אם לרוץ או לא. בנוסף יש סניפים שבהם התחלנו במסגרת מסוימת ועם התקדמות התהליך המסגרת הזו, לרוב הכוון היה לא להתחיל עם הרבה ואח"כ לקצץ אלא ההפך, להתחיל ואם נראה התקדמות נוכל להוסיף בהמשך הדרך. כרגע התקציבים שאושרו ויצאו לדרך היו או ע"ס סקר שהראה נתון מספרי או ע"ס הערכה כפי שדרור תאר, למשל מקומות שבהם יש לנו ייצוג של מנדט אחד ופוטנציאל הצבעה לכנסת שהוא בערך שווה ערך. זה כרגע. אין עדיין החלוקה הסופית בתוך ה-8 מיליון.

ניר כהן – נוכל לדעת כמה כל סניף קיבל?

דרור מורג – התקנון מדבר על ועדת מעקב תקציבית שמוקמת בימים אלה.

תמי זנדברג – אני לא פוסלת את זה כשיהיה סופי. הדברים גם מפוקחים ע"י מבקר המדינה ואלה לא דברים סודיים.

ניר כהן – אני מצפה שתביא את פירוט התקציב של 8.4 מיליון להנהלה.

תומר רזניק – נערוך סבב נוסף של סקרים בספטמבר. אז נדע סופית איפה רצים ואיפה לא. כל סקר שנעשה עכשיו הוא מקרי ונכון רק לרגע זה. רוב המפלגות עוד לא התחילו. נעשה סבב סקרים ב' שיהיה יותר מדויק.

יניב שגיא – עכשיו זמן שאלות.

גליה גולן – יש לי שאלה: דרור, כשדיברת על מענקים שמקבלים הזכרת נשים. על מה זה מתבסס?

זאב שפיר – יש 256 רשויות מקומיות. הרשימה המצ"ב היא של מקומות בודדים בלבד שמתמודדים. מדוע? זה מטריד אותי. לגבי רמת סיכון – אני רואה כל הזמן דאגה וחרדה. אם מתמודדים בכל כך מעט מקומות – אז ממה כל כך חוששים?

מיטל להבי – 8.4 – נטו או ברוטו?

דרור מורג – ברוטו.

תמי זנדברג – זה ה-100% תקציב הבחירות המוניציפאליות של מרצ.

מיטל להבי – לא הבנתי: ה-8.4 אחרי או לפני קיזוז? השיטה היא לפי המנדטים של הסיעה הכנסת. האם בשיטה אחרת אפשר היה לקבל יותר? לפי המנדטים של הסיעות המקומיות?

טלי ספיר גורן – יש מאגר של נושאים שהוא מכנה משותף בין המתמודדים? האם יש תכנית של בסיס משותף? האם מרצ יכולה להיכנס למועצות דתיות? האם יש תכנים שהם בסיס משותף?

לורה ורטון – האם התייחסתם לנושא הצהרות בסוף קדנציה והעברת הכספים על בסיס המנדטים הקיימים?

דרור מורג – תוספת של 15% לייצוג נשים זה תיקון לחוק שעבר לפני שנה וחצי. זה אומר שכל רשימה שיהיה בה לפחות 1/3 ייצוג של נשים שנבחרו: אם זה מנדט אחד וזו אישה – אז בסדר. אם נכנסו שניים ואחת מהם אישה – בסדר. אם נכנסו שלושה ואחת מהם אישה – בסדר. אם ארבעה והרביעית אישה – לא בסדר. גם בודקים חצי שנה אחרי הבחירות כדי לבדוק שלא הכניסו נשים בצורה פיקטיבית ואחרי הבחירות הן פרשו ושזה אמיתי. היום הקובע זה חצי שנה אחרי הבחירות. הנוסחה אומרת ככה: על כל חברי המועצה שנכנסו כל עוד יש זכאות – יש תוספת של 15% על התקציב לכל המנדטים. אם נכנסו 3 ואחת מהם אישה – יש 15% תוספת למנדט על כל השלושה. רק שהתוספת הזו מגיעה בשלב מאוחר ולכן אנחנו לא יכולים לתקצב אותה. היא גם לא חשובה בשלב הזה כי כפי שהסברתי, לקחנו תקציב יותר גדול ממה שמקבלים לפי המנדטים. לכן אין לזה משמעות מבחינתנו כי החישוב של התקצוב שלנו הוא לא לפי מה שיכול להוסיף את הכסף אלא רק לפי הריזיקה של ההצלחה.

תמי זנדברג – אם יש רשימה של 3 מועמדים – גבר-גבר-אשה ונכנסו רק שניים – התוספת לא התקבלה. כי זה רק על המנדטים שנבחרו.

דרור מורג – התוספת אומרת ככה: כיוון שנקבל אותה רק בסוף אוקטובר-נובמבר 2019 שזה המועד שבו יוגשו דוחות מבקר המדינה, אחרי כל מיני דחיות בגלל כל מיני סיבות, אנחנו החלטנו שאנחנו לא מתעלמים מזה אלא מחפשים דרך לדאוג למקומות שבהם אנחנו מעריכים שיש סיכוי ריאלי לקבל את התוספת הזו – ליהנות מחלקה. כלומר אם יש מקום שבו המקום הראשון אישה, ואנחנו מעריכים שייכנס לפחות מנדט אחד, אז אנחנו אומרים שנאפשר לאותו סניף ליהנות מחלק מהתוספת הזו. למשל בת"א. אנחנו מעריכים שנקבל סכום מסוים ואז נוכל לתת לסניף תוספת. זה תלוי במספר המנדטים. אנחנו נבוא לסניפים ונתן להם תוספת תקציב מעבר למה שתכננו. נגיד לסניפים שאם ימצאו ספק שיהיה מוכן לקבל תשלום בעוד שנה – הם יקבלו את התוספת. אנחנו מאפשרים את זה כדי לתת לסניף כמה שיותר בלי להסתכן.

גליה גולן – זה לעודד נשים להתמודד. השאלה אם התוספת הזו באמת תעודד נשים להתמודד.

תמי זנדברג – אצלנו, בניגוד למפלגות ולרשימות אחרות – אצלנו יש בחירות.

דרור מורג – אצלנו זה כבר בתקנון. אנחנו המפלגה שהכי תרוויח מהחוק הזה. אני מעריך שנקבל בסוף סכום יפה.

לזאב – מדוע לא מתמודדים במקומות אחרים? האמת שיש שני שיקולים: 1 - אין לנו יכולת ארגונית להתמודד ב-256 יישובים. 2. אין אנשים שרוצים להתמודד ב-256 יישובים למרצ ו-3. אין לנו גם יכולות תקציביות לממן את זה. למען האמת, אם היינו נותנים לכל מי שרצה להתמודד – היו פה ברשימה אולי עוד 10-15 יישובים. אבל אנחנו לא יכולים.

ללורה – חברי מועצה. אין לנו צורך בהצהרה של חברי מועצה. כי ההצהרה הזו נועדה בשביל גובה המקדמות. כיוון שאנחנו לא עובדים בשיטת המקדמות כל הנושא הזה לא רלוונטי עבורנו.

תמי זנדברג – לשאלה של מיטל: שיטת המקדמה לפי חברי הכנסת יצאה לנו גבוהה יותר משיטת המקדמה המוניציפאלית.

דרור מורג – בזכות זה שלקחנו את השיטה השניה יש לנו יותר מהמקדמות שמקבלים. מצאנו דרך לממן את כל הקמפיין מהמקדמה. יש בזה גם יותר סיכון כי מתחייבים להחזיר יותר כסף. כי אם לא נחזיר 8.4 לפי התוצאות בשטח, נגיד שיהיה לנו רק 7.4 אז ייווצר לנו חוב של 1 מיליון שאותו נצטרך לפרוס בהלוואה. בדרך כלל זה לא נורא, אבל אם יהיו בחירות לכנסת תוך חודשיים, ופרסתי את ההלוואה לשנתיים, מיד מורידים לי את זה מהמקדמות לכנסת, כי הם לא לוקחים סיכונים כי לא יודעים מה תהיינה התוצאות. אז קודם כל הם מורידים את החוב. למזלנו יש לנו את חברי הכנסת שלנו אחרת מצבנו המוניציפאלי היה יותר סבוך.

עלות המטה המרכזי – 1.6 מיליון ₪. בכללי - 1 תקציב סקרים (מאות אלפי שקלים). 2. הנה"ח (300 אלף ₪ לקמפיין), רו"ח, גזברות, תוכנת ניהול מידע, טיוב הנתונים, ביטוחים שונים, קנסות, ייעוץ משפטי לכל המפלגה, משכורת לעובד במטה המרכזי שעוסק ברכש, קמפיין מרכזי שרוצים לתת מטריה. אלה הוצאות הכרחיות לסניפים. רשימה עצמאית של מתמודדת לקחה את כל הדברים האלה ותשלם על זה הרבה יותר מאשר ממה שאנחנו משלמים במרוכז. אז כשאנחנו נותנים תקצוב לסניף אנחנו לוקחים 20% כדי לממן את זה. זה טוב לכל הסניפים. הסניפים הקטנים אולי נהנים יותר מהסניפים הגדולים.

תמי זנדברג – לטלי – אנחנו מפלגה עם ערכים משותפים. כולם אנשי מרצ ומחויבים לערכים של מרצ. זה לא מקרה שאלה אותם אנשים שמפגינים ומובילים מאבקים בישובים שלהם – מצעדי גאווה, נגד חוק המרכולים ומובילים מאבקים נגד הדתה ביישובים שלהם. אנחנו כן מלווים באופן שוטף. אנחנו מפלגה אידיאולוגית.

יניב שגיא – נכנסים לדין מוניציפאלי.

מיכאל רגב – ב-30/10 מסיימים את הקמפיין. צריך לעשות עוד ועידת תקנון. חייבים להכניס את כל הצעות התקנון שלא היה זמן לטפל בהן.

רוברטו דלה-רוקה (רחובות) – אנחנו ברחובות עם חברת מועצה אחת יעל זקס. אני הייתי ראש הרשימה. היא עשתה עבודה מדהימה, כל כך מדהימה שפנו אלינו קבוצה של שלושה ראשי עיר של רחובות לשעבר שמאד פעילים בעיר וביקשו לחבור אלינו עם הפעילים שלהם (מיכאל לפידות, יעקב סנדלר, ויחזקאל הרמלך). ישבנו בכובד ראש והגענו למסקנה שאנחנו רוצים לפרוץ בגדול ואיתם אנחנו מסוגלים לעשות את זה. ואז החלטנו שני דברים מאד קשים: החלטנו לא לרוץ כמרצ, ויעל מספר שתיים (אם יהיה רק אחד אז סנדלר יתפטר והיא תהיה מספר אחת). אנחנו צופים בין 5 ל-7 מנדטים. אני חייב להודות להנהגת המפלגה – תמי, דרור ותומר - שזרמו אתנו. אני חושב שנקבל גם תמיכה בבחירות לכנסת לפחות חלק מהצעירים שבאם אתם. כיוון שאנחנו לא עושים צרות ותמיד מלוכדים ואין ויכוחים אז ההנהגה זרמה אתנו.

שלי מילברג – המותג מרצ. 1.6 – 20%. לאן הולכים עוד 20%? אתם הרי לוקחים 40%?

דרור מורג – אנחנו לא לוקחים 40%. אני ממש מתנגד בתוקף לאמירה שלך. הסברתי לך שאנחנו לא לוקחים מהסניפים, שההוצאות של המטה המרכזי הן ההוצאות של הסניפים. אנחנו לוקחים דבר אחד: אנחנו שמים 20% בצד למרווח ביטחון. זה הריזיקה שלנו למקומות שעלולים להיות הפסדים. הלוואי שלא נגיע לזה, אבל אם יהיו הפסדים – התקציב הזה מכסה. התקציב של הסניף הוא 80%. ההוצאות המרכזיות האלה – אם לא היו עוברות דרכנו היו הרבה יותר גבוהות. בבחירות הקודמות סיימנו עם גרעון של כמעט מיליון ₪ אבל המזל שלנו שזה היה אחרי הבחירות לכנסת. תל אביב, רעננה וכפר סבא הביאו לנו את הכסף. לולא זה היינו בהפסד גדול יותר.

עידן למדן – מתחילים עם 6?

דרור מורג – גם 1.6 של המטה הוא נזיל כי זה תלוי גם בסקרים. המרווח שלנו הוא מאד קטן. צריך הכנסות בגובה 8.4 מיליון ₪ ונחלק כמעט את הכל.

ניר כהן – יש תחושה שקיימת בלא מעט סניפים ואנשים דיברו אתי בימים האחרונים ואני הבטחתי שאהיה הפה שלהם. אם אנחנו עוד כמה חודשים הולכים לבקש מהסניפים שיעבדו בשביל המפלגה בשטח, אנחנו צריכים לשמוע אותם ולתת להם מענה. יש תחושה של לא מעט ראשי סניפים וראשי רשימות שהחלטה לא לרוץ היא לא הגיונית. לא הכל עובר דרך החור של הגרוש. יש דברים מעבר לזה. אני לא מתאבד כלכלית, אבל אני רוצה להשקיע בסניף קרית מוצקין שהוא סניף מתחדש. אני רוצה לבוא לקראת ראש הסניף. אם אני רוצה שבפתח תקווה יהיה ייצוג למרצ בבחירות לכנסת, אנחנו צריכים לרוץ שם גם למועצת העיר. יש גם אנשים שרוצים לרוץ. אנחנו קיבלנו בסקר האחרון 5 מנדטים. לא שזה מה שאנחנו הולכים לקבל, אבל יש מספיק זמן לעשות קמפיין ולשפר את זה ולהגיע ל-10 מנדטים. אותו דבר בפתח תקווה. בואו נראה איך משפרים. ראש העין – אושר חבירה למפלגה שנקראת "מקומי". ראש רשימת מרצ בראש העין הוא רשום כחבר במפלגת "מקומי". לי מפריע שראש הרשימה שהוא גם חבר הנהלה הוא חבר במפלגת "מקומי" שרשומה כמפלגה ארצית. הוא רשום גם באתר הרשמי של המפלגה. אני חושב שצריך להגיד את זה. אני תוהה איך אנחנו משתפים פעולה עם שתי מפלגות? תקציב ה-8.4 מיליון שו אנחנו רוצים לדעת כל שקל לאן הוא הולך. אני מצפה לקבל את זה כמה שיותר מהר.

אסתר לבנון מורדור – אני רוצה לשאול: אנחנו גם חברי קיבוץ פה ויש גם בחירות למועצות האזוריות וזה לא מפלגתי, אז איך אפשר להפעיל ולערב גם את הקיבוצים בבחירות האלה?

תמי זנדברג – זו נקודה סופר חשובה. תודה אסתר.

דרור מורג – זו נקודה חשובה גם בהקשר ליום הבחירות. צריך לאייש הקלפיות ביום הבחירות.

מיטל להבי – אתמול קיימתי כנס שהגיעו מעל 200 איש. היה מרגש. לא תיארתי לעצמי שיגיעו כל כך הרבה. בספטמבר נעשה אירוע יותר גדול. יש הרבה מתח בין המקומי ללאומי. אני עצמי שאלתי מספר פעמים: איך אנחנו גוזרים את ההחלטה לגבי המקומי – האם אנחנו גוזרים את ההחלטה ממקום שזאת ההחלטה שלנו וזאת השיטה שלנו או שלפי סקרים. ניר, כשאני רוצה להתווכח שיתחוו עוד ערים ועיריות, אתה חושב שזה לא בסדר שלא נותנים כסף לפתח תקווה. בפעם הקודמת הפסדנו מנדט שהיה יקר מאד. אני רואה הזדמנות גדולה. אני חושבת שהמקומי יחזק את הארצי. יש הזדמנויות לחיבורים שיכולים לאזן את התקציב. המועמד בא בהסכמה.

מיכל רוזין – זה לא נכון.

מיטל להבי – אם באים בקונסטלציה מעצימה את המנהיגות המקומית ושנותנת מענה בתקציב אז יש להתאחד. בארצי קשה מאד לעשות את זה. בארצי הבידול מאד חזק. במקומי יש מי שיכולים לחבור לאג'נדה של מרצ על ירוק ותחבורה.

עילאי הנדן הרסגור – הכוח המקומי של מרצ הוא בסיס לכוחנו הארצי. אני הגדלתי לפני חמש שנים את כוחה של מרצ ב-4 מנדטים ממנדט אחד והשגתי כפול קולות במקומי מאשר בארצי. השקעה במקומי תביא לנו מערכת בחירות טובה בארצי, במיוחד כשהן סמוכות אחת לשניה. לכן, על אף הסיכונים ולא צריך להיות מצב שבו ניכנס לחובות, אבל כן צריך להסתכל סניף סניף על המועמדים ולראות מה הפוטנציאל האמיתי שלהם, לא רק לפי סקר אלא גם לפי ההיסטוריה והיכולות. אני מפציר בכל מקבלי ההחלטות ובחברים שלי, צריך לקחת בחשבון גם את הפוטנציאל המיוחד שיש במקומות מסוימים ואני יודע שרוצים לעשות שוויוני ואני מעריך את הרוח הזו, אבל אפשר לקחת כמה ישובים בודדים שלא רצנו בהם ויש בהם סיכוי אמיתי ולהשקיע בהם כדי לדאוג לזה שיום אחרי הבחירות המוניציפאליות יהיו פעילים בעלי מוטיבציה שירצו לעזור למרצ בבחירות הארציות. נושא נוסף – בסיס הנתונים שלנו. יש הרגשה שמידע שנאסף נמחק. הייתי רוצה מאגרי המידע של מערכות הבחירות הקודמות הארציות יישאר כדי שנדע מי האנשים שתומכים בנו.

עידן למדן – דבר ראשון - אני מבין את הקשיים אם כי אני מאמין שהיה צריך להציג בפנינו את התקציב, בעיקר מה שמוגדר כהוצאות מרכזיות כדי שנוכל לקבל החלטות. דבר שני – חלקנו, כולל אנוכי, שנגועים בניגוד עניינים, אם זה הדובר הקודם (עילאי), אם זה אני, ואם זה אחרים. הם באים מפוזיציה מסוימת. צריך להסתכל על הדברים בצורה אחרת. אני סבור שצריך לקחת סיכון מסוים שהוא גם סיכוי. דיברתי עם הרבה חברים והתחושה של חברים היא לא קלה כי אנחנו באים בידיים

קשורות ממאבקים מאד קשים, ומדברים רק על פן קטן מאד של הבחירות הכלליות. אם נגיד שמרצ תרד בכפ"ס ל-2 מנדטים, תרד ברמה"ש ל-1 מנדט, כי לא שמנו את הכסף, אז הכותרות האלה והדינמיקה הזו תזיק למפלגה הרבה יותר מאשר אם ניקח סיכון. אני מאמין שברמה"ש יש סיכוי ל-3 מנדטים, ואם באותו תקציב יהיו 3 מנדטים – כבר יהיה רווח גדול. לפעמים צריך לקחת את הסיכון. לקחת עוד 1 מיליון ש"ח הלוואה ואני חושב שזה דבר שהמפלגה תוכל לעמוד בזה. נאזן את ההצלחות בחכמה ובשקיפות – נגיע למטרה. אבל היום הרבה סניפים מרגישים שהם עם ידיים קשורות ולא יכולים לעשות דברים בסיסיים.

אילן גילאון – צריך להתייחס לבחירות המוניציפאליות בפני עצמן ולא כהקדמה לבחירות לכנסת למרות שוודאי שיש השפעה. אני לא בעד התמודדויות "חינוכיות" – העיקר להתמודד, כי תוצאות לא טובות בהתמודדויות ה"חינוכיות" הן הדבר הכי פחות חינוכי. אני מעדיף השקעה לפני שהדברים קורים, אני רוצה כמובן לקחת כמה שפחות סיכונים וכמה שיותר סיכויים. לגבי נושא ריצה לראשות העיר – איפה שמריצים לראשות עיר צריך לממן דיפרנציאלית. צריך גם לראות איפה אנחנו חברי הכנסת נרתמים. אנחנו נרתמים לכל מקום שבו אנחנו יכולים לעזור. צריך לשמור את הכסף לסוף ואני מדבר מניסיון. היו לנו פעם 92 חברי מועצה של מרצ ב-23 יישובים. אני מדבר על התקופה שיעל גרמן נבחרה לראשות העיר הרצליה. נושאי השלטון המקומי הם נושאים שנוגעים למרצ. עד היום הייתי גם פה וגם פה ואני לא יודע איפה נגעתי יותר בחיים של בני אדם, אם בתור סגן ראש עיריית אשדוד או בתור חבר כנסת. קשה באימונים – קל בקרב. צריך שקיפות, הגינות.

זאב שפיר – יש פה שאננות. התחושה היא כבדה. זה לא רק קרית מוצקין. בנס ציונה הדינמיקה מטרידה. אין תקשורת. יש נתק בין הראש לשטח. אין זרימת מידע לשטח. יש הרגשה כבדה שחלק מהדברים מוסתרים. הבחירות הן מקדימות לבחירות לכנסת. זה חלק מהמערכה העתידית לכנסת. כל מי שמתמודד יודע שהמגע הבלתי אמצעי עם הבוחרים הוא העיקר. אני חייב להיות בשטח. הקפאתם אותי בנס ציונה. הופתעתי שאני צריך להגיע לצוות הכרעות. אני לא עושה היום כלום וזה רע. אין טעם להשקיע אם הסקר יראה שאין סיכוי למנדט. יש נתק בין השולחן הזה לבין מה שקורה בשטח. וזה יתבטא בבחירות. איזה סיכון אני לוקח בנס ציונה? לא יהיו לנו 500 בוחרים בנס ציונה? גם אם יהיה גרעון אז הקמת מטה יש לזה ערך לבחירות עתידיות. זו השקעה ולא בזבז. יותר מדי מרוכזים בכסף.

דרור מורג – מישהו צריך לקחת אחריות. זה כסף שהמדינה מקצה לכל בעל זכות בחירה לא קשור לבחירה בפועל. זה מה שהמדינה מקצה. המדינה מקצה x מיליוני שקלים לטובת מערכת הבחירות הזאת לטובת הרשימות. היא מחלקת את זה לכל עיר לפי הב.ז.ב. שלה.

אורן טוקטלי - יניב שגיא מקריא את דבריו כיוון שלא יכול להיות כאן.

1. חשוב לעודד התמודדות כמרצ.
2. גם שיקולים כספיים צריכים להילקח בחשבון.
3. יש לשקף תהליכי קבלת הכרעות.

תמי זנדברג – עלו כאן כמה דילמות מכיוונים שונים: מצד אחד הרצון לרוץ בכמה שיותר מקומות אל מול הרצון לתקצב כמה שיותר במסגרת כללים אחידים ברור שזה סותר. כללים שוויוניים מול ייחודיות של סניפים. עלתה הנקודה של השקעה כלכלית מול רווח פוליטי. ככל שמשקיעים כך מרוויחים אבל זה לא תמיד ככה. אחד היתרונות שלנו כמפלגה שגם הרוח ההתנדבותית – כולנו היינו במערכות בחירות וראינו את בני הנוער במערכות הבחירות הקודמות וראינו את אלה שעמדו שם בתשלום. הפעילים של מרצ היו בהתנדבות וראו את הפעילים של המפלגות האחרות בתשלום ואני בטוחה שמי שראה אותם עם האש בעיניים העריך אותם הרבה יותר מאשר אלה שעמדו שם בתשלום. גם הקשר הזה קיים אבל קשה לכמת אותו מבעוד מועד.

נגעת בנקודה של חברות מול ייחודיות של מרצ – יש לנו כמה סניפים כאלה – רוברטו מנהל סניף כזה (רחובות), בהוד השרון היה לנו מקרה דומה, חבר מרצ שמוביל רשימה עצמית בשם אחר. יש לנו תמיד שאלה איך לנהל את החברות האלה – מתי לחבור, בבחירות הקודמות חברנו למפלגת העבודה בירושלים, בכל מקום ומקום עולות השאלות האלה. הדיון הוא כללי והוא לא סופי. יש כאן חברי כנסת והרבה אנשים שמעורבים ומתייעצים והרבה אנשים נמצאים בתוך העשייה כדי לקבל את ההחלטות הנכונות ביותר. מדובר ב-2 מערכות בחירות אחת אחרי השניה – אנחנו עושים את המיטב וגם פתוחים לשיחה והערות עם הסניפים ועם הנציגים השונים. סה"כ יש דיאלוג הדוק בכל הרמות. מנסים להיענות לכל הצרכים והבקשות. לצערנו אנחנו מפלגה קטנה ולא תמיד זה מתאפשר.

דרור מורג – יש לי כמה הערות:

לעידן (רמת השרון) – לסניפים חסר כסף. אם נוכל – נוסיף. אני כופר בהנחה שהשקעה כספית היא מדד להצלחה. לא בהכרח. בירושלים – הכתובת שלנו היא ראש הרשימה שנבחרה - לורה. בת"א – מיטל להבי. אנחנו עובדים מול ראשי הרשימות שנבחרו. הם הכתובת שלנו והם מובילים והאחריות עליהם והם צריכים לקבל את החלטות. בבחירות המוניציפאליות אני רואה בראש הרשימה את מי שאנחנו צריכים לעבוד מולו. אני מסכים שצריך להוסיף לדיאלוג גם את יו"ר הסניף.

בפתח תקווה – יש פעילה ותיקה שהייתה בעבר גם חברת מועצת עיר. צר לנו על הענין הזה. האינדיקציות שראינו ב-2013 שהיה לנו שם הפסד גדול והופעלו עלינו לחצים גדולים – פחות מ-0.5%. בבחירות לכנסת אנחנו לא מגיעים אפילו לאחוז שיכול לתת מנדט. עשינו סקר. הסקר שלא נתן אפילו אחוז אחד. אם יבוא אדם ויציג מהפך ויראה לנו שמשוהו השתנה בשטח – נבחן את זה שוב.

קרית מוצקין – היינו רוצים שם יו"ר סניף. הייתה שם בקשה גדולה. אין שם סניף ולא קיימת שם רשימה. היינו צריכים שם 450 אלף ₪. הם האמינו שיכולים להביא 4-5 מנדטים. היום אין שם אף מנדט. אני מבין את האמונה של האנשים בעצמם, אבל בסכום כזה אנחנו מממנים 4-5 יישובים אחרים. אלה החלטות קשות מאד העוסקות בגורלות של אנשים.

תומר רזניק – סוגיית ההתמודדות. התמודדות – מבשרת, מקרה הפוך – מתגבשת קבוצת פעילים שרוצים להתמודד. אין ספק שהתמודדות מוניציפאלית מייצרת עוד גל של אהדה. יש גם דוגמאות לכישלון.

יש אצלנו כל מיני אינטרסים. קיבלנו החלטה משותפת שנגבש את הכללים מראש ונשים לעצמנו את המגבלות מראש. יש לזה יתרון גדול. גם בהתנהלות הנוכחית יש סיכון כי אין ערבות לשום דבר. אם נפול בכמה יישובים או באחד היישובים הגדולים המשמעות של זה נזק גדול. אין דבר בלי סיכון, בחירות זה סיכון. בכל מקרה מגולם סיכון.

יניב שגיא – אני רוצה לשבח את הדיון. ברור שיש פה מתח והדיון התנהל באחריות רבה. אני רוצה לראות שההנהגה שמחזיקה גם את האחריות וגם את הזכות בידה פועלת לפי הקריטריונים הבאים: 1. אחראית. 2. שקיפות. 3 קריטריונים ברורים. 4. שוויוני. 5. התייחסות לאפשרות הצלחות. הנהגת המפלגה הציגה באופן רציני ואחראי תשובות לכל השאלות. יחד עם זה עלתה באופן ברור תחושה קשה מהשטח של כמה סניפים. יהיו לזה השלכות בהמשך. החיבורים הם לא רק כסף. השמיכה קצרה. אני מבקש לתת אמון. בראיה הכוללת הוצגה תפיסה רחבה של סיכונים מול סיכויים. יחד עם זה עלו עוד קולות – התנדבות, סולידריות בין מרכיבי המפלגה. פעילות מטה שתומך בכל מקום. עלתה ההצעה של אילן על שימוש בחברי הכנסת שלנו. אפשר לצאת מהדיון הזה בהבנה. אני פונה לממלאי התפקידים לפנות לשטח ותחזרו עם תשובות. מבקשים שהתקציב יוצג באופן מפורט בישיבה הבאה. אין לנו מה להסתיר.

?????????? - בירושלים מצעד הגאווה בשבוע הבא. חסר לנו 2,000 ₪. אם כל אחד מהיושבים כאן ישים 30 ₪ נוכל לכסות את החוב.

עיסוואי פריג' – 2,000 ₪ זה כל החוב?

תמי זנדברג – זה פעם ראשונה שאנחנו שומעים על זה.

יניב שגיא – לסיכום, החוק שעבר חוק הלאום הוא לא עוד חוק. בכל מקרה ההנהלה הבאה תדון בזה ולא רק על ההשלכות של זה.

יש מספר אירועים: ביום שני הקרוב – שיעור הערבית הגדול. הפגנה בהבימה. במוצ"ש – הפגנה. יש פורום חדש יהודי-ערבי לשיתוף פעולה פוליטי. ההנהלה צריכה לאשר.